

[Grethe Fenger Møller]

landske samfund, at konflikten har været så langvarig.

Nu siges det som begrundelse for fremsættelsen af lovforslaget på dette tidspunkt, at man for det første ikke regner med at nå et resultat ad forhandlingens vej, og for det andet kender vi jo også grønlandske vejrforhold og ved, at det nu i løbet af meget kort tid vil være umuligt at få transport- og passagertrafikken sikret med skib. Jeg mener også, forslaget er nødvendigt, fordi der er sket en udbygning i Grønland af helikoptertrafikken, og den har været meget stærkt ramt af, at man ikke har kunnet bruge radiotelegrafister.

Det er jo ikke første gang, at vi her i folketinget har behandlet et lovforslag af denne art. Det gjorde vi også i 1977, og da støttede det konservative folkeparti også regeringens lovforslag. Vi er enige med regeringen i, at når der er tale om konflikter, der vedrører alvorlige samfundsmæssige områder, må det være vores opgave, selv om vi principielt går ind for aftalefrihed på arbejdsmarkedet, at sikre, at også det grønlandske samfund kan fungere, og det vil vi også gerne være med til.

For så vidt angår det materielle indhold af lovforslaget skal jeg sige, at vi kan støtte denne ændring, og vi kan også støtte den beløbsramme, som er anført i lovforslaget. Jeg tror, at man som arbejdsmarkedspart må acceptere, at hvis man ikke ad forhandlingens vej vil forhandle sig til rette, må man altså også finde sig i, at der kommer en lineal, og det vil der vel også komme i fremtiden, hvis man ikke lærer at forhandle sig til rette. Vi er altså nu i en situation, hvor vi er mere eller mindre tvunget, synes jeg, til at gribe ind fra folketingets side, og derfor kan jeg også sige, at vi fra det konservative folkeparti vil støtte lovforslaget under behandlingen i udvalget.

Med disse bemærkninger har jeg også afvist fremskridtspartiets forslag, fordi jeg mener, at det forslag, der i denne sammenhæng skal gennemføres, må være regeringens forslag.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige, at mit indlæg handler om regeringens forslag og ikke om fremskridtspartiets; vi afviser fremskridtspartiets forslag.

Lovgivning på overenskomstområder har dette folketing gang på gang demonstreret at det ikke har forstand på, og det uanset om der blot har været tale om forlængelseslove. SF er principielt modstander af overenskomstlovgivning; det er i et samfund af vores type helt urimeligt, uanset om det er i Danmark eller det er i Grønland, og det har vi jo i øvrigt også statsministerens ord for, i alt fald før statsministeren blev statsminister.

Grunden til det er, at vi mener, at organisationer på begge sider af bordet fritages for det ansvar, som de skal påtage sig i sådanne sager.

Når det er sagt, vil jeg sige, at denne sag har en anden side, som selvfølgelig gør sagen mere kompliceret, end vi hidtil har set ved overenskomstlovgivning her i Danmark, og det er problematikken med hensyn til lønudjævning i Grønland. Det er jo alle bekendt, at de grønlandske arbejdere tjener betydelig mindre i Grønland, end de danske udsendte gør. Det skyldes mange ting, som jeg ikke her skal komme ind på, undtagen en enkelt ting, nemlig at det bliver mere og mere nødvendigt, at man får uddannet egne folk til disse job og så i øvrigt sørger for, at grønlændernes lønforhold bliver bedre. Det er, hvad vi mener i SF.

Det er rigtigt, at arbejdsstandsningen får andre følger i Grønland, end den ville have fået her i Danmark, fordi der er tale om tyndtbefolkede områder med store afstande, og fordi isen begynder at lukke fjordene og komplicerer det yderligere. Dette erkender vi, og derfor vil vi opfordre til, at man øjeblikkelig sætter sig ned til nye forhandlinger i håb om, at det kan føre til et resultat.

SF kan ikke tilslutte sig indgrebet, som jeg indledte med at sige, og vi vil advare imod, at man brolægger en vej, som vil vise sig at være den forkerte vej. Dette være ikke mindst sagt til vores venner i siumut, samtidig med at jeg skal sige, at vi så sandelig godt forstår den vanskelige stilling, de er i, og dermed deres holdning.

Samtidig skal jeg ikke undlade at pege på, at der bl. a. i denne sag, men også i andre sager har vist sig manglende solidaritet fra danske arbejderes side over for de grønlandske arbejdere. Det beklager vi meget, og vi beder til, at man vil prøve at forstå hinandens samfund bedre.